

NEWSLETTER

maaliskuu 2019

Maaliskuu sujui yllättävän nopeasti. Johtui ehkä siitä että joka viikonlopuksi oli jotain ohjelmaa, joten vapaapäiviä ei oikeastaan ollut, ja näin ei pääse pitkästymään. Kahtena viikonloppuna oli valmennustilaisuuksia ja muina viikonloppuina yksityistunteja.

WORKIN EQUITATION -treenit

WE-tehtävärata kehittää ratsastajan ja hevosen yhteistyötä

Perrier-tallilla kokenut luvon pidentin tallin omistamiset Working Equitation -treenit lauantaina.

Maaliskun alkuun oli kiva lähteä treeneihin. Lauantai-illan treeneissä oli mukavaa ja kiva lähteä treeneihin. Lauantai-illan treeneissä oli mukavaa ja kiva lähteä treeneihin. Lauantai-illan treeneissä oli mukavaa ja kiva lähteä treeneihin.

Kuva: Loviisan sanomat teki treeneistä kivan aukeaman kokoisen jutun

Lauantai iltapäivänä oli puuskainen kova tuuli, mutta se estänyt ratsukoita ja mukavan runsasta yleisöä saapumasta paikalle. Treenejä varten olin rakentanut täysin uuden avattavan puuportin. Sen maalaus jäi viime tippaan, mutta eipä tainnut kukaan saada käsiään valkoiseksi. Naruporttihan on se tutumpi ja helpompi. Kauemmin lajia harrastanut Lily sanoikin että ei ole vielä nähnyt missään tällaista oikeaa porttia. Portissa vaikeaksi tekee varmaan hevosille se seikka, että niiden pitää väistää sivuttain kohti kiihteä porttia ja ikäänkuin työntää sitä kyljellään.

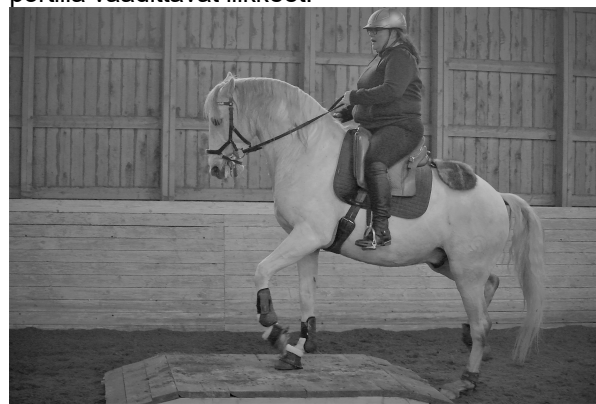
Lisäksi maneesissa oli pyöröaitaus, jonka halkaisija on vain 6 metriä. Silta, seipään ottaminen ja palautus sekä renkaan lävistys. Lisäksi oli L-peruutus.

kuva: Essi ja Eppu renkaan seivästyksessä

Ensimmäisessä ryhmässä olivat lajissa jo aiemmin kilpailleet. Lusitanot suorittivatkin suurimman osan tehtävistä laukassa, vaikka hevosilla olikin vähän tässä vaiheessa liikaa kierroksia.

Toisessa ryhmässä oli neljä hevosta. Joista osa oli täysin noviiseja, ja sitten vastapainoksi oli kokenut Rolex-poni joka on myös kilpaillut lajissa. Hyvin myös täysin kokemattomat hevoset ottivat tehtävät pienen tutustumisen jälkeen. Ja jopa uskalsivat kantaa pitkää seivästä mukanaan. Rolex antoi mallisuorituksen portin aukaisussa, ollen ensimmäisen sen virheittä avannut ja sulkenut. Viimeisen ryhmän muodostivat tallin omat hevoset. Ihmeen vähän nekin kummastelivat maneesiin ilmestyneitä rakennelmia. Eppu yllätti ja tajusi heti portilla vaadittavat liikkeet.

Kuva: Lilly ja lusitano liro sillan ylityksessä (huomaa perinnesatula jossa mm karva lautasilla)

Vili meni koko ajan viilipyttynä. Sillähän on mm harrastettu jousiammuntaakin, joten tällaiset ovat sille helppoja. Ristokin joka on aika epäluuloinen luonteensa ja oletettavsti myös taustastaan johtuen, antoi Annikan kantaa seivästä. Vaikkakin silmäili sitä koko ajan syrjäsilmillä.

Kaikki viihtyivät hyvin ja uutta tilaisuutta pyydettiin. Järjestämmekin se varmaan joskus huhti/toukokuun vaihteessa. Silloin voidaan olla jo ulkona ja saadaan enemmän tilaa.

Kisat tässä lajissa yritetään sitten järjestää kesäkuussa koulukisojemme jälkeen.

Satulan sovitusta

Joskus satulan löytäminen niin että se sopii sekä hevoselle että omalle takapuolelle on usein varsin stressaavaa ja työlästä. Useimmiten kannattaakin käyttää sovittamiseen perehtynyttä asiantuntijaa, joka tekee sitä työkseen. Hän tuo yleensä tullessaan etukäteen saamiensa tietojen ja mahdollisesti valokuvien perusteella jo sopivaksi ajattelemiaan vaihtoehtoja. Nykyään satulat ovat myös valmistettu niin että niitä voidaan muokata jonkin verran ja säätää näin paremmin hevoselle sopivaksi. Sitten voi tietysti teettää hevoselleen satulan ihan mittatilauksena.

Meillä huomattiin Niksun, joka sai neljävuotiaana satulan kasvaneen satulastaan ulos. Niinpä sille haettiin uutta satulaa. Se selkä ei ole kaikkein helpoin, varsin pyöreä ja matala säkä. Näin satulalla on helposti taipumus liukua eteenpäin lapojen päälle.

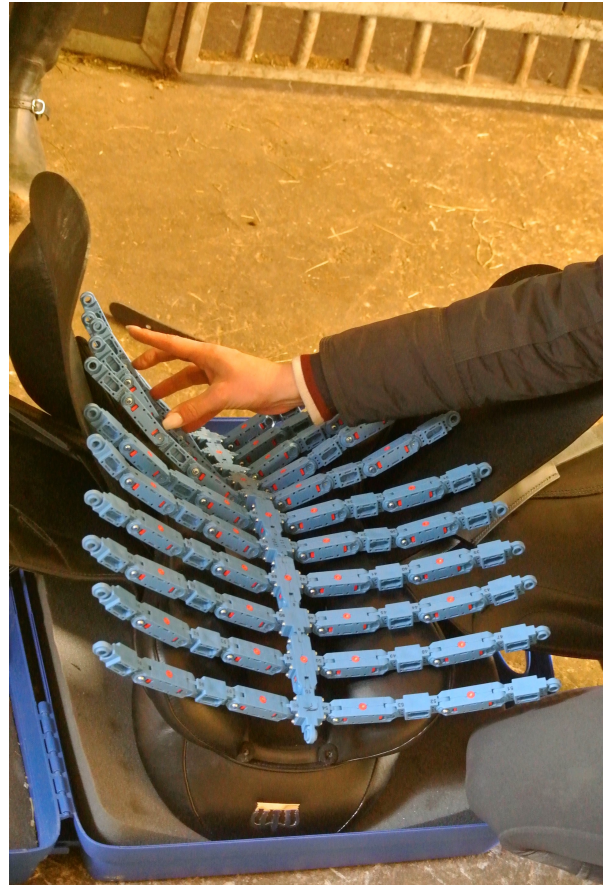
Kehitys kehittyy

Sovittajalla oli mukanaan hevosen selän mallinnuslaite nimeltään Equiscan. Siinä hevosen selkään asetettavat lonkerot laskeutuivat selkärangasta selkää pitkin. Ne asetettiin aivan hevosen muotojen mukaan, ja lukittiin paikalleen. Lonkeroissa on monta pientä niveltä, joissa on jokaisessa oma pieni asteikkonsa. Lukemalla ja tallentamalla joka nivelen lukemat tietokoneelle, voidaan selkä mallintaa vaikka valmistajan tehtaalla Hollannissa.

Tarkastelemalla tasaisella alustalla laitetta, voidaan myös helposti havaita hevosessa mahdollisesti olevat toispuolisuudet. Jos esimerkiksi toinen lapa on matalampi tai jyrkepi kuin toinen. Tällaiset pienet eroavuudet on vaikea huomata hevosesta kun näkee vain toisen puolen kerrallaan.

Samoin asettamalla laite satulan sisään nähdään kuinka hyvin satula sopii hevoselle, jääkö esimerkiksi satulan paneelin ja hevosen selän väliin tyhjiä kohtia joista satula ei kannu.

Tällä kertaa sitten päädyttiin tilaamaan Niksulle Kingslandin satula, jossa on on hieman joustava runko sekä myös siivet taipuvat antaen lavoille tilaa liikkuu. Nämä satulat ovat kalliita investointeja ja puhutaan useista tuhansista euroista. Mutta ilmekaan ei voi olla ja huonolla/halvalla ei tee mitään tai saa hevosen vai kipeäksi.

Susanna Hyypiän valmennus 30.3.

Lauantaina loistavan sään vallitessa päätimme ottaa riskin ja pitää valmennus ulkona. Ei kertakaikkiaan voinut mennä auringon paisteesta maneesin suojiin. Silläkin uhalla että joku hevonen voisi ottaa ja riekkuu ulospääsemisen riemusta. Susanna oli valinnut aiheekseen kulman ratsastuksen. Johan Kyra Kyrklund on sanonut että kulmat ovat ratsastajan parhaat ystävät. Kulmassa Susanna halusi nähdä hevosen taipuvan, tekevän kunnan kulman. Ratsastajien piti kuvitella kiertävänsä tolpan ympäri. Ennen kulmaa piti antaa puolipidäte, valmistella hevosta ja saada se takajalkojensa päälle. Kulmassa oli käytettävä sisäpohjetta, saada ikäänkuin hevosen vatsa samalla ylös. Sisäohja taivutti ja ulko-ohja tuli myödetä sen verran että hevonen pystyi taipumaan. Kulmia ratsatetaan joka tunti väkisinkin 4 kpl /kierros, mutta siitä huolimatta se tuntui varsin vaikealta monesta. Hevosen kun piti vielä kaiken päälle säilyttää tahti eikä se saanut hidastella kulmassa.

Kuva: Kata ja Thielo kiertämässä kuvitteellista tolppaa.

Sovimme Susannan kanssa että hän tulee vielä keväämmällä uudestaan. Silloin ajatuksena on jo harjoitella loppukilpailun ratojen tehtäviä.

Linkki tallilehtden paperiversioon: [www.aprillia . Fi](http://www.aprillia.fi)

Kevät on edennyt kohinalla ja lumet alkavat olla pian muisto vain. Ihmeen nopeasti ne ovat lähteneet. Tilannetta on helpottanut se, että yleensä keväisin ovat ojien siltarummut vetäneet jäähän. Mutta nyt ojat ovat pysyneet auki ja kaikki on kuivanut paljon totuttua nopeammin.

Valoisaa kevättä
Perrier-talli

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jukka'.

Jukka